

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 251/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného SODOMA VULGAN, spol. s r.o., Kominárska 2, 4, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. 1Cos/1/2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručitou ústavnému súdu 23. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a svojho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v označenom konaní. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov a sťažovateľovi priznať finančné zadosťučinenie 3 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Sťažovateľ sa ako príslušník Hasičského a záchranného zboru žalobou podanou 4. augusta 2023 domáha proti žalovanej Slovenskej republiky náhrady škody (7 000 eur) za nedostatočnú transpozíciu práva Európskej únie, čo viedlo k jeho neprimeranému pracovnému zaťaženiu. Na základe výzvy súdu sťažovateľ 30. októbra 2023 zaplatil súdny poplatok. Mestský súd 15. novembra 2023 zaslal žalovanej výzvu na vyjadrenie k žalobe, ktorá následne požiadala o predĺženie lehoty. Dňa 3. januára 2024 sťažovateľ doručil doplnenie žaloby. Žalovaná sa k žalobe a jej doplneniu vyjadrila 31. januára 2024. Sťažovateľ 5. marca 2024 doručil repliku, ktorá bola 13. marca 2024 odoslaná žalovanej. Tá sa k nej vyjadrila 20. marca 2024.

3. Dňa 7. apríla 2025 došlo k zmene zákonného sudcu. Mestský súd vo februári 2026 nariadil prvé pojednávanie na 20. apríl 2026.

4. Podľa sťažovateľa od podania žaloby uplynulo dva a pol roka. Mestský súd doteraz o žalobe nerozhodol ani nevykonal žiadne relevantné úkony smerujúce meritórnemu rozhodnutiu. Jeho vec nie je po právnej či skutkovej stránke zložitá, a preto považuje túto dobu za neprimeranú. Na podklade uvedeného sťažovateľ odôvodnil zásah do svojich práv, ktorých porušenie namieta, ako aj nároky uplatnené v petite ústavnej sťažnosti. Podľa sťažovateľa v jeho veci neexistujú žiadne také okolnosti, ktoré by mali byť osobitne zohľadnené na jeho ťarchu. Z jeho strany bola súdu vždy poskytnutá maximálna súčinnosť. V napadnutom konaní nepodal sťažnosť na prietahy, ktorú nemožno považovať za postačujúci a účinný prostriedok nápravy.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje zákonom ustanovené náležitosti a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť a ich namietané porušenie možno preskúmať spoločne (I. ÚS 190/2019, II. ÚS 27/2020, II. ÚS 183/2022).

7. Ústavný súd stabilne judikuje, že čas na konanie bez zbytočných prietahov nemožno presne vyjadriť. Rovnako tak nie je presne časovo ohraničená ani primeranosť lehoty, kedy by mala byť tá-ktorá vec prerokovaná a najmä rozhodnutá (I. ÚS 92/97, I. ÚS 61/98). Vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy opakovane pripomína, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 59/05, IV. ÚS 221/05, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 246/2022). Ústavný súd tiež akcentuje, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 42/01, II. ÚS 600/2017, IV. ÚS 513/2020, III. ÚS 638/2017). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania.

8. K samotnému postupu mestského súdu ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie vo veci samej trvalo od podania žaloby (v auguste 2023) ku dňu doručenia ústavnej sťažnosti (január 2026) 28 mesiacov. Mestský súd po podaní žaloby vykonal prvotné procesné úkony a od apríla 2024 až do podania ústavnej sťažnosti zostal nečinný. Takúto dĺžku vo všeobecnosti nemožno hodnotiť ako extrémne dlhú, resp. ako nezlučiteľnú so základným právom podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. III. ÚS 389/2024, III. ÚS 82/2025, IV. ÚS 396/2025). V rámci označenej doby v konaní, ktoré v zmysle ustálenej judikatúry nevyžaduje prednostné vybavenie, nebol postup mestského súdu optimálny, avšak zo zisteného skutkového stavu nemožno dospieť k záveru o jeho absolútnej nečinnosti. Prednostne je nutné akcentovať skutočnosť, že v napadnutom konaní mestský súd

už stanovil termín pojednávania, a preto možno predpokladať meritórne rozhodnutie v pomerne krátkej dobe.

9. Ústavný súd konštatuje, že zistená nečinnosť mestského súdu vzhľadom na celkovú dĺžku napadnutého konania a všetky okolnosti daného prípadu nedosahuje takú intenzitu, ktorá by nasvedčovala, že došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na uvedené ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2026

Robert Šorl
predseda senátu